

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Diacon Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 04.05.2018-27.11.2019;

2. instanța de apel: 31.03.2020-22.07.2020;

3. instanța de recurs: 14.10.2020-17.03.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2019, Diacon Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (1), art. 287 alin. (1), art. 217 alin. (4) lit. b), art. 320¹, art. 320¹, art. 320¹, art. 217 alin. (4) lit. b), art. 264¹ alin. (1), art. 287 alin. (2) lit. a) Cod, fiindu-i stabilită o pedepasă în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, după cum urmează:

- în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - 1 an și 6 luni închisoare;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 320¹ Cod penal - 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal - 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal - 1 an închisoare;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal - 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal - 2 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Diacon Mihail i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (3), art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, s-a dispus de a fi executată separat de pedeapsa cu închisoarea.

Ațiunea civilă înaintată de partea civilă Centrul de asistență și protecție a victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane, fiind dispusă încasarea din contul lui Diacon Mihail suma de 22 771,60 lei, cu titlu de prejudiciu material.

La fel, s-a dispus încasarea din contul inculpatului cheltuielile de judecată în sumă de 3 360 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fondă a constatat că, Diacon Mihail la data de 23 februarie 2018, ora 21:30, aflându-se în preajma „Centrului de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane”, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Burebista 93, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan ordinea publică, manifestată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, prin cinism și obraznicie deosebită, a deteriorat părți componente ale automobilului de model „Chevrolet Aveo”, cu numerele XXXXX, costurile de reparație ale căror constituie 42 825 lei, ușa de la intrare în „Centrul de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane” la preț 550 lei, astfel prin acțiunile sale periclitând activitatea instituției sus-vizate, precum și cauzându-i „Centrului de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane” un prejudiciu material în sumă de 43 375 lei, totodată opunând rezistență fizică angajaților Batalionului de reacționare operativă sosiți la fața locului în vederea curmării acțiunilor huliganice.

Astfel, acțiunile lui Diacon Mihail Mihail au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Tot el, într-o perioadă de timp anterioară datei de 23 februarie 2018, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, cunoscând că circulația substanțelor stupefiante este interzisă, acționând cu intenție directă a intrat în posesia substanțelor stupefiante pe care le păstra asupra sa în scop de consum personal.

La 23 februarie 2018, în jurul orelor 16:30, aflându-se în biroul nr. 4 al Sectorului de poliție nr. 3 a Inspectoratului de poliție Botanica DP mun. Chișinău, amplasat pe șos. Muncești nr. 400/1, mun. Chișinău, unde era documentat în cadrul unui alt caz, în rezultatul predării benevole a fost ridicat de la acesta un pachetel din polietilenă de tip zip-lock, în care se afla o masă vegetală de culoare gălbuie, uscată, bine fărâmițată și o substanță solid-lipicioasă de culoare brună, care au fost împachetate și sigilate de către colaboratorii de poliție, după care a fost expediată spre examinare experților. Conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1872 din 08.05.2018, în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, prezentată într-un pachetel de tip zip-lock, prelucrată cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (masă uscată), constituie 0,679 g și în substanța solid-lipicioasă de culoare brună, constituie 1,140 grame a fost depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supus controlului, nu este inclusă, însă conform scrisorii nr. 01-12/632 din 18.04.2017 al IMSP Dispensarului Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor substanța MDMB(N)-2201 reprezintă analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante în cantități deosebit de mari.

Astfel, acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4), lit. b) din Codul penal, adică păstrare și transportarea substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Tot el, la 18 mai 2018, în jurul orelor 20:00, cunoscând că în privința sa este emisă de către instanța de judecată o ordonanță de protecție, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările sale prejudiciabile, încălcând restricțiile stabilite prin ordonanță de protecție

nr. 2pb-162/18 emisă în privința sa la 17 mai 2018 de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, valabilă pe un termen de 30 zile, prin care a fost obligat de a părăsi temporar locuința comună indicată supra, de a nu se apropia și de a sta departe de locul aflării victimei violenței în familie Diaconu Mihail, la o distanță mai mare de 200 metri și obligat de a nu contacta telefonic, prin corespondență poștală sau prin orice alt mod victima și membrii familiei acesteia, a intrat în locuința comună situată pe adresa XXXXX și apropiindu-se de tatăl său pe nume Diacon Mihail, l-a insultat verbal și i-a aplicat lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802P1624 din 21 mai 2018, vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile lui Diacon Mihail Mihail au fost încadrate în baza art. 320¹ Cod penal, individualizate prin neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot el, la 23 mai 2018, aproximativ orele 14:00, cunoscând că în privința sa este emisă de către instanța de judecată ordonanța de protecție, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările sale prejudiciabile, încălcând restricțiile stabilite prin ordonanța de protecție nr. 2po-162/18 emisă în privința sa la 17 mai 2018 de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, valabilă pe un termen de 30 zile, prin care a fost obligat de a părăsi temporar locuința comună indicată supra, de a nu se apropia și de a sta departe de locul aflării victimei violenței în familie Diaconu Mihail, la o distanță mai mare de 200 metri și obligat de a nu contacta telefonic, prin corespondență poștală sau prin orice alt mod victima și membrii familiei acesteia, a intrat în apartamentul comun nr. XXXXX, încălcând restricțiile stabilite prin ordonanța de protecție, astfel neexecutând măsurile stabilite de către instanța de judecată.

Astfel, acțiunile sale intenționate au fost încadrate în baza art. 320¹ din Codul penal, adică neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot el, la 27 iunie 2018, aproximativ la ora 19:00, acționând cu intenție directă, cunoscând cu certitudine că în temeiul ordonanței de protecție din 26.06.2018, emise în baza încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, dosarul nr. 2po-194/18, au fost instituite măsuri de protecție în privința victimei violenței în familie Diaconu Mihail, prin care el a fost obligat pe un termen de 60 de zile să părăsească temporar locuința amplasată în XXXXX, unde domiciliu împreună cu victima violenței în familie, de a sta la o distanță nu mai mică de 200 m de la locul unde se află victima violenței în familie, de a nu contacta prin telefon sau în orice alt mod victima violenței în familie, ignorând măsurile stabilite, sub pretextul formal de a-și lua hainele a venit la domiciliul situat în XXXXX și i-a adresat lui Diaconu Mihail cuvinte necenzurate

lezându-i astfel onoarea și demnitatea, ulterior a continuat să manifeste un comportament agresiv și a refuzat să părăsească imobilul indicat, aflându-se în el până la sosirea colaboratorilor de poliție.

Astfel, acțiunile sale intenționate au fost încadrate în baza art. 320¹ din Codul penal, adică neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot el, pe perioada zilei de 23.05.2018, ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, neavând autorizație corespunzătoare, având scopul păstrării și transportării drogurilor, fără scop de înstrăinare a drogurilor, a obținut din surse nestabilite două pachetele din polietilenă de tip zip-lock, în care se afla o masă vegetală de culoare gălbuie, uscată, bine fărâmițată, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2783 din 03.07.2018, masa vegetală conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cantitatea acesteia fiind 4,30 grame, care prezintă proporții deosebit de mari, pe care intenționat a deținut-o la sine până la 23 mai 2018, ora 20:10 min., când a fost ridicată în cadrul percheziției corporale asupra sa efectuate de colaboratorii de poliție al IP Botanica al DP mun. Chișinău, în localul IP Botanica, str. Cuza Vodă 9/3, mun. Chișinău, bir. 7 și reprezintă proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, după semnele calificative - procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare.

Tot el, la 28.07.2018, aproximativ la 22:00, Diacon Mihail, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, aflându-se pe str. XXXXX, prin acces liber a pătruns în automobilul de model „Volkswagen Passat”, de culoare albastră, cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Diacon Mihail, a pornit motorul și s-a deplasat prin mun. Chișinău, unde a fost depistat de o patrulă de poliție, care l-a somat să se oprească, însă acesta nu a reacționat și a continuat deplasarea, după care a revenit în punctul inițial, adică pe str. Burebista 42, mun. Chișinău, unde a parcat automobilul și a deteriorat geamul automobilului, cauzând părții vătămate o daună materială.

Astfel, acțiunile lui Diacon Mihail au fost încadrate în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, individualizat prin răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, adică infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Tot el, la data de 28 iulie 2018, aproximativ la orele 03:20, pe str. Burebista 40, din mun. Chișinău, Diacon Mihail, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis conducă

vehiculul în stare de ebrietate, deținând permis de conducere, a condus automobilul de model „Volkswagen Passat”, cu n/î XXXXX, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, după care, fiind stopat de către agentul constatator Inspector al INP al IGP a MAI, Rusu Roman, a fost supus verificării cu alcotesterul de model „Drager 6810”, întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,47 mg/1, iar conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și examinării ei cu nr. 3618 din 29.07.2018 s-a stabilit că concentrația alcoolului în sângele cet. Diacon Mihail constituie 0.83 g/1, care conform art. 134 alin. (3) Cod Penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Diacon Mihail au fost calificate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Tot el, cunoscând de faptul că, prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 02 martie 2017, dosarul nr. 1-468/2016, a fost încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a sa de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 29 iulie 2016, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 16 octombrie 2017, dosarul nr. 1-532/2017, el a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) din Codul Penal. Ulterior, Diacon Mihail la 19 februarie 2019, aproximativ la ora 21:00, aflându-se la domiciliul amplasat pe str. XXXXX, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, încălcând grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, din motive huliganice i-a adresat lui Diacon Mihail cuvinte necenzurate, după care a încercat să aplice în privința acestuia violența fizică.

Tot la 19 februarie 2019, aproximativ la ora 22:30, Diacon Mihail aflându-se în sediul Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție municipiul Chișinău, manifestând o obrăznicie deosebită, a continuat să-l amenințe pe cet. Diacon Mihail, cu aplicarea violenței fizice, iar la cerințele legale parvenite din partea colaboratorilor de poliție de a înceta acțiunile sale ilegale, Diacon Mihail nu a reacționat și din intenții huliganice a luat un picior metalic a unui scaun și l-a aruncat într-un geam, în rezultat deteriorându-l.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2), lit. a) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiunile care, prin

conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Diacon Mihail pentru comiterea infracțiunilor incriminate să-i fie stabilită o pedeapsă cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a indicat că, aplicând instituția suspendării condiționate a pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit 9 infracțiuni într-o perioadă scurtă de timp, precum și faptul că toate infracțiunile au fost comise cu aplicarea violenței și prin neglijarea regulilor unanim recunoscute de conviețuire socială.

La fel, a menționat că circumstanțele producerii infracțiunilor amplifică exponențial pericolul social al faptei și anume în acest caz pedeapsa reală cu închisoarea este în coraport cu fapta săvârșită, dar și pentru prevenirea altor fapte analogice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Diacon Mihail recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (1), 217 alin. (4), lit. b), 217 alin. (4), lit. b), 264¹ alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (2), lit. a), 320¹, 320¹, 320¹ Cod penal, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (3) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Diacon Mihail sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității în baza art. 87 alin. (1) Cod penal, a fost cumulată parțial, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă de 4 ani și 7 luni închisoare, cu privarea de dreptul de exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2019, a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel în prim plan a indicat că, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința și probele administrate, instanța de fond a stabilit o corectă

situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Diacon Mihail încadrarea juridică corespunzătoare.

Totodată, verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, instanța de apel a constatat că, potrivit materialelor cauzei inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, dânsul anterior fiind judecat și cu toate că antecedentele penale sunt stinse, instanța de apel a precizat că acest fapt urmează a fi luat în considerație în procesul de individualizare a pedepsei penale, sub aspectul stabilirii modalității de executare a pedepsei, or, acest fapt se impune prin prisma art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța urmând să constate dacă pedepsele aplicate anterior și-au atins scopul de corectare a inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și dacă noua pedeapsa va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Sub acest aspect, s-a conchis că, instanța de fond în mod neîntemeiat a constatat că inculpatul nu prezintă pericol sporit pentru societate, aceste concluzii fiind combătute anume prin personalitatea inculpatului, care anterior fiind judecat, nu a pășit pe calea corectării, a continuat să manifeste un comportament infracțional și într-o perioadă scurtă de timp, ultimul a comis 9 infracțiuni și toate cu aplicarea violenței fie prin neglijarea regulilor unanim recunoscute de conviețuire socială.

Subsecvent, instanța de apel a reiterat că, circumstanțele cauzei denotă faptul că activitatea infracțională pentru inculpat ar putea deveni o îndeletnicire, iar pedeapsa închisorii cu executarea ei reală este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiționată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi, oarecum și *in extremis* chiar o agravantă.

Astfel, instanța de apel a menționat că, la caz, nu este oportun de a menține soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu art. 90 din Codul penal, or, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la atingerea scopului stabilit prin pedeapsa aplicată.

Prin urmare, având în vedere personalitatea inculpatului, instanța de apel a concluzionat că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane poate fi realizat doar prin izolarea inculpatului de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului, prin care fără a indica un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a criticat decizia instanței de apel sub aspectul pedepsei aplicate inculpatului, apreciind drept neîntemeiată soluția instanței de apel în latura excluderii instituției suspendării condiționate a pedepsei.

Astfel, consideră că pedeapsa aplicată pentru acțiunile comise este prea dură, iar instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, se căiește sincer de faptele săvârșite și a conștientizat efectele prejudiciabile ale acțiunilor sale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, la examinarea cauzei în privința inculpatului Diacon Mihail, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care a comis pentru prima dată o infracțiune, corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate prin menținerea sentinței emise de către instanța de fond, care de fapt nici nu a fost motivată indicând doar circumstanțe care în opinia recurentului atenuează pedeapsa, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului Diacon Mihail care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,
Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Diacon Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *15 aprilie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan